

450. VAN MÉG SZÁMOMRA IS BOCSÁNAT!

em H7 em H7
 Van még szá-mom - ra is bo - csá - nat! Van Jé - zu - som, Ő az e -
 Nem mar - dos a bűn, sem a bá - nat, Mint a fecs - ke, uj - jon - gok
 em am D7 G em
 nyém!
 én. Ha - lál - ba' he - ver - tem, de Ő föl - e - melt, Az
 am H7 em H7 em
 é - le - tem á - ra a szí - ve vé - re lett. A bű - nöm, ó, Jé - zus, a
 em am em H7 em
 bű - nöm, ó, Jé - zus, nem vá - dol töb - bé en - ge - met.

1. Van még számomra is bocsánat!
 Van Jézusom, Ő az enyém!
 Nem mardos a bűn, sem a bánat,
 Mint a fecske, ujjongok én.
 Halálba' hevertem, de Ő fölemelt,
 Az életem ára a szíve vére lett.
 A bűnöm, ó, Jézus, a bűnöm, ó, Jézus,
 Nem vádol többé engemet.

2. Ha kísértés hulláma tör rám,
 Szembe velem Jézusom jó.
 Roskaszt, tövises a keresztfám,
 Hú vállára átveszi Ő.

S hazám felé utamat ha nem tudom,
Előttem jár Jézus, mint tűzoszlopom.
A véred, ó, Jézus, a véred, ó, Jézus,
Felhőként vezet utamon.

3. Az ég alját fürkészve nézem,
Hajnalcsillag felkel-e már?
Vigyázom és hallgatom ébren,
Hárfák hangja zendül-e már?
És én is elkezdem az én énekem,
Repesve, új hangon zeng dicséretem,
Mikor az Úr Jézus, az én Uram Jézus
Jön, hogy engemet felvegyen.

Szöveg: Jussila, Oskari Heikki 1888-1955

Fordító: Lupták Gyula 1919-1995

Dallam: Törnwall, Emil 1861-1926